

Acasa | (/) Investigatii

Dosarul Tobă: „Expertul” Țupulan, suspect de plagiat în serie și parte dintr-o rețea de „reciclat” texte de la Academia de Poliție

Sorin Semeniuc

2016-09-12

Like Share 661

Cinci articole publicate în perioada 2012-2014 de profesorul universitar Marin Claudiu Țupulan de la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București sunt suspecte de plagiat. „Plagiatul la profesorul Marin-Claudian Țupulan este, în esență, unul masiv și intenționat, ca și în cazul Petre Tobă pe care, culmea ironiei, a ajuns să îl apere și absolve de plagiat”, a declarat, pentru Centrul Român pentru Jurnalism de Investigație (CRJI), profesorul universitar Dumitru Sandu. Țupulan este unul dintre cei trei experți care au hotărât, la începutul lunii septembrie, că fostul ministru de Interne, Petru Tobă, nu a plagiat în lucrarea de doctorat și au recomandat ca acesta să-și păstreze titlul. Decizia a fost infirmată de plenul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU). Consiliul a mai decis numirea unei alte comisii care va analiza, din nou, teza lui Tobă.

A copiat și greșeala de tehnoredactare

Articolul „Dimensiunea globală a traficului de droguri”, semnat de profesorul universitar Claudiu Marin Țupulan, a apărut în 2012, în Pro Patria Lex, Revistă de Studii și Cercetări Juridice, volumul X, Nr. 2(21), p. 273-281. Periodic al Academiei de Poliție, revista este indexată în trei baze de date internaționale, iar Țupulan, care la acel moment era lector universitar, apărea în Colegiul de Redacție, cu funcția de redactor.

Cele nouă pagini ale lucrării lui Țupulan seamănă ca două picături de apă cu 15 pagini (de la 58 la 72) din volumul „Organizația criminală a drogurilor”, publicat, în 2008, la Editura Sitech din Craiova și coordonat de Ioan Dascălu. Există două indicii care arată că, pur și simplu, cele 15 pagini din 2008 au fost preluate

prin metoda copy-paste:

(/)

MENU

- în bibliografia articolului lui Țupulan, din 2012, apare un volum „J. W. Coleman, D. R. Cresey – Social problems, Harper-Row, New York”, care nu se regăsește în nici una din notele de subsol din material. La acești doi autori și la cartea respectivă se referă, însă, o notă de subsol spre care se face trimitere de la două rânduri din începutul textului-sursă, din 2008, rânduri pe care Țupulan nu le-a mai copiat.
- la pagina 64 a textului-sursă din 2008 există o greșeală de tehnoredactare: „concluzia” în loc de „concluzia”. Așa apare cuvântul și în articolul din 2012 al lui Țupulan, la pagina 276 a revistei.

Dascălu, p. 64

Cocluzia la care au ajuns mai multe organisme internaționale însărcinate cu lupta împotriva traficului de droguri este că în Africa, traficul de droguri constituie o problemă majoră, reprezentând un obstacol suplimentar în calea dezvoltării continentului. Deja, în 2001, un raport al Organului Internațional de Control al Stupefiantelor afirma că „grație experienței lor în domeniul traficului cu hașiș și heroină, cartelurile drogurilor din Africa occidentală căutau noi contacte în America Latină pentru a extinde traficul cu cocaină în întreaga regiune a Africii subsahariene”.

Țupulan, p. 276

Cocluzia la care au ajuns mai multe organisme internaționale însărcinate cu lupta împotriva traficului de droguri este că în Africa, traficul de droguri constituie o problemă majoră, reprezentând un obstacol suplimentar în calea dezvoltării continentului. Deja, în 2001, un raport al Organului Internațional de Control al Stupefiantelor afirma că „grație experienței lor în domeniul traficului cu hașiș și heroină, cartelurile drogurilor din Africa occidentală căutau noi contacte în America Latină pentru a extinde traficul cu cocaină în întreaga regiune a Africii subsahariene”.

Volumul-sursă din 2008 nu este invocat nici la note de subsol, nici în bibliografia articolului lui Țupulan din 2012.

„Și plagiat, și autoplagiat”

„Organizația criminală a drogurilor” l-a avut drept coordonator pe Ioan Dascălu, pe copertă mai apărând numele lui Ștefan Prună, Cristian Eduard Ștefan, Laurențiu Giurea și Marin Claudiu Țupulan însuși. În cuprinsul volumului și în debutul capitolelor nu există, însă, vreo demarcație a contribuțiilor autorilor. Chiar dacă Țupulan ar putea invoca, în apărare, acest lucru, profesorul Dumitru Sandu afirmă că tot avem de-a face cu o încălcare a regulilor academice, și încă una dublă: „Textul publicat de profesorul Marian-Claudiu Țupulan (MCT) în 2012 este, în același timp, plagiat și autoplagiat. Reproduce integral, cu diferențe minore, textul de la paginile 58-72 din volumul coordonat de Ioan Dascălu, din 2008, publicat la Editura Sitech. MCT este coautor la volumul respectiv, dar nu apare acolo nicio specificare a părții pe care a elaborat-o. Articolul

semnat de MCT este prezentat cititorului de revistă, în 2012, ca operă de autor unic, originală. Nu este, însă, evident, decât operă de autor colectiv pe care semnatarul o prezintă ca și cum ar fi proprie și originală. Este o uzurpare a unei proprietăți colective prin furt de utilitate personală. Volumul-sursă, coordonat de Dascălu, nu este menționat în niciun fel în articol. Prin această procedură, MCT comite un plagiat, prezentând o operă colectivă ca și cum ar fi proprie, și un autoplagiat prin inducerea ideii că ar fi vorba de o lucrare originală, nouă. O posibilă justificare de genul – «ne-am înțeles între noi, coautorii, la volumul coordonat de I. Dascălu în 2008, că putem publica fiecare, independent, același text, ca și cum ar fi creație proprie» – nu rezolvă problema. Practica, dincolo de orice justificări, este cea de încălcare a unei norme de deontologie a cercetării care stipulează clar că nu ai voie să prezinți ca operă proprie un text pe care nu l-ai elaborat (...).”

La rândul său, profesorul Dorin Isoc, coordonatorul platformei plagiate.ro, a declarat: „Cartea din 2008 a lui Dascălu are o formație de coautori. Din această formație nu se știe care este autorul pasajului. Rezultă că fiecare este autor și coautor al fiecărui fragment. Vine Țupulan și ia din munca celorlalți fără să delimiteze textul preluat. Acesta este un plagiat ca la carte.”

De parcă ar fi fost ultimul text de pe planetă

CRJI le-a trimis mail-uri lui Dascălu, Ștefan, Giurea și Prună, întrebându-i cine a scris paginile analizate în această investigație, dar nici unul nu a răspuns. Giurea ar fi avut cel mai mic interes să o facă. În timpul documentării CRJI, a fost descoperit faptul că, în 2009, recursese exact la aceeași metodă ca Țupulan. Astfel, Giurea a publicat în volumul „Colecția de articole AIT 2009 – articole publicate online pe site-ul www.itCode.ro (<http://www.itCode.ro>)”, paginile 10-17, exact textul de mai sus, cuvânt cu cuvânt, fără menționarea în notele de subsol sau în bibliografie a cărții coordonate de Dascălu în 2008. La fel ca Țupulan, și el a copiat „concluzia”.

Giurea, p. 13

Cocluzia la care au ajuns mai multe organisme internaționale însărcinate cu lupta împotriva traficului de droguri este că în Africa, traficul de droguri constituie o problemă majoră, reprezentând un obstacol suplimentar în calea dezvoltării continentului. Deja, în 2001, un raport al Organului Internațional de Control al Stupefiantelor afirma că „grație experienței lor în domeniul traficului cu hașiș și heroină, cartelurile drogurilor din Africa occidentală căutau noi contacte în America Latină pentru a extinde traficul cu cocaină în întreaga regiune a Africii subsahariene”.

Giurea nu a fost însă primul „fan” al acestor rânduri: în același an 2008 al apariției în volumul coordonat de Dascălu, textul fusese deja copiat, cuvânt cu cuvânt, în paginile 182-188 ale cărții „Metodologie criminalistică – cercetarea activităților ilicite desfășurate de către structurile infracționale” (Editura AIT Laboratories, București), a cărei finanțare fusese asigurată printr-un grant al Academiei Române. Grantul îl primise un grup de opt cadre didactice de la Academia de Poliție, director de proiect fiind conf. univ.dr. Ion Gabriel Olteanu. În cele opt pagini din „Metodologie criminalistică”, volumul original, al lui Dascălu, este citat de trei ori la note de subsol, fără a se ști, însă, exact părțile preluate, dacă sunt parafrazări sau copieri. Și de această dată

ghilimelele lipsesc cu desăvârșire. Cineva și-a făcut, însă, temele și săracul „concluzia” a revenit la normal.

MENU

Olteanu, p. 185

Concluzia la care au ajuns mai multe organisme internaționale însărcinate cu lupta împotriva traficului de droguri este că în Africa, traficul de droguri constituie o problemă majoră, reprezentând un obstacol suplimentar în calea dezvoltării continentului. Deja, în 2001, un raport al Organului Internațional de Control al Stupefiantelor afirma că „grație experienței lor în domeniul traficului cu hașiș și heroină, cartelurile drogurilor din Africa occidentală căutau noi contacte în America Latină pentru a extinde traficul cu cocaină în întreaga regiune a Africii subsahariene”.

În 2010, caz similar: mare parte din articolul „Dimensiunea traficului și consumului ilicit de droguri. Factori de potențare a fenomenului”, publicat de doctorandul în Științe Militare Cătălin Țone în „Univers strategic. Revistă universitară română de studii de securitate”, anul 1, nr. 1, paginile 217-233, este copiat, cuvânt cu cuvânt, din aceleași rânduri 58-72, Dascălu 2008. Mai atent la detalii decât ceilalți autori, Țone a indicat de câteva ori sursa, dar numai la anumite fragmente și fără ca acestea să aibă ghilimele. În ceea ce privește „concluzia”, Țone poate fi numit „inovator”: la el formula devine „O altă concluzie”.

Țone, p. 222

O altă concluzie la care au ajuns mai multe organisme internaționale însărcinate cu lupta împotriva traficului de droguri este că, și în Africa, traficul de droguri constituie o problemă majoră, reprezentând un obstacol suplimentar în calea dezvoltării continentului. În anul 2001, un raport al Organului Internațional de Control al Stupefiantelor scotea la iveală faptul că „grație experienței lor în domeniul traficului cu hașiș și heroină, cartelurile drogurilor din Africa occidentală căutau noi contacte în America Latină pentru a extinde traficul cu cocaină în întreaga regiune a Africii subsahariene”¹².

„Toate sunt construcții de tip plagiat”

„Volumul coordonat de Ion Gabriel Olteanu în 2008, articolul semnat de Laurențiu Giurea în 2009 și un altul, de către de Cătălin Țone în 2010, toate sunt construcții de tip plagiat pornind de la textul I. Dascălu din 2008. Avem de a face cu o practică identică de a duplica un material colectiv și a-l prezenta ca și cum ar fi creație proprie. Unii dintre plagiatori (Giurea și Țupulan) au lucrat în echipa care a produs materialul-sursă, alții nu (Țone). Încurajarea unei astfel de practici de a duplica un material colectiv și a-l prezenta ca și cum ar fi creație proprie de către o serie întreagă de coautori la volumul inițial nu poate fi decât distructivă pentru spațiul academic. Creația originală ar putea fi înlocuită, prin acest stil, cu simple duplicări de texte sau operațiuni de copiere electronică a unor paragrafe, eventual, ușor prelucrate. Promovarea profesională în spațiul academic ar fi profund viciată prin punerea pe picior de egalitate a plagiatorilor cu profesioniștii

adevărați”, a declarat profesorul Dumitru Sandu, care a studiat toate articolele și fragmentele din cărțile cercetate în cursul acestei documentări.

[MENU](#)

Nume mari pe o listă rușinoasă

Țupulan pare, așadar, parte a unei rețele care a reciclat același text, timp de patru ani. Membrii acestei rețele cu accente, uneori, de „grup infracțional organizat de plagiat”, au fost:

A. cadre didactice universitare din Academia de Poliție, dintre care o parte au, în același timp, grade de polițiști:

- prof. univ. dr. Marin Claudiu Țupulan (ofițer, actual decan al Facultății de Poliție și, din martie 2015, conducător de doctorat în domeniul „Ordine publică și siguranță națională”);
- conf. univ. dr., comisar-șef Laurențiu Giurea, coordonator program Învățământ cu Frecvență Redusă;
- conferențieri universitari Gabriel Ion Olteanu, Adrian Iacob și Mirela Gorunescu, lectorii Adriana Camelia Voicu, Ștefan Pop, Bianca Dragomirescu, Marin Ruiu, asistent Eduard Cristian Ștefan (toți opt, autori ai unui volum finanțat de Academia Română în care este prezent acest text suspect de a fi fost plagiat);

B. polițiști de rang înalt:

- Cătălin Țone este comisar-șef în Inspectoratul General al Poliției Române, șeful Serviciului Antidrog.

Ca fapt divers, Ștefan Prună, coautor, împreună cu Țupulan, al volumului coordonat de Dascălu în 2008, este șeful Comisiei de Științe Militare din CNATDCU care l-a desemnat pe Țupulan să analizeze dacă doctoratul lui Tobă a fost corect întocmit. Prună și Țupulan sunt colegi la Academia de Poliție.

Rectorul Academiei de Poliție, Costel Daniel Torje, nu a putut fi contactat pentru a comenta presupusele plagiate ale unor angajați din instituția pe care o conduce.

Alte patru exemple

Cazul de mai sus nu este singurul care trezește suspiciuni în activitatea academică a lui Țupulan. Mai există patru articole (unul, cu Țupulan coautor) publicate de acesta, în perioada 2012-2014, în cazul cărora doi specialiști consultați de CRJI susțin că au fost încălcate normele academice.

1. Cătălin-George Safta, Marin-Claudiu Țupulan, „Analiza traficului de minori la nivel global”, Studii de securitate publică, nr. 4/2012, p. 226-236. Sursa (Guvernul României și Organizația Internațională a Muncii: O decadă de cooperare pentru eliminarea exploatării prin muncă a copilului, 2000-2009/ Programul Internațional pentru Eliminarea Muncii Copilului, Biroul Internațional al Muncii - Geneva: ILO, 2009) este menționată și la note de subsol și în bibliografie, dar fără ca fragmentul să fie delimitat de ghilimele, în condițiile în care este vorba

despre o preluare cuvânt cu cuvânt. În plus, deși au fost copiate două paragrafe consecutive, (/bursa e menționată doar la primul.

MENU

Raportul Global al ILO *Sfârșitul exploatării prin muncă a copilului - este posibil*, publicat în 2006, compară cifrele și tendințele în munca copilului, în special cele mai grave forme ale acesteia, și afirmă că rezultatele obținute într-o perioadă scurtă, de patru ani, sunt foarte promițătoare. Conform raportului, numărul copiilor care muncesc a scăzut cu 11% între 2000 și 2004, adică cu 28 de milioane. Raportul mai relevă scăderea și mai accentuată a numărului de copii implicați în muncă periculoasă, și anume reducerea cu 26 de procente pentru grupa de vârstă 5 - 17 ani și cu 33 de procente pentru grupa de vârstă 5 - 14 ani.

**Rapo
OIM,**

Comparând estimările în funcție de regiune, America Latină și regiunea Caraibelor par a avea o scădere rapidă a numărului de copii implicați în muncă - cu două treimi în ultimii patru ani. Estimările legate de exploatarea copilului prin muncă citate de ILO în Raportul Global din 2006 sugerează că numărul copiilor implicați în forme de muncă periculoasă a crescut în Africa, în timp ce țările în tranziție din Europa și Asia Centrală au înregistrat o scădere a numărului de copii exploatați prin muncă. Progresul semnificativ în aceste regiuni este atribuit creșterii economice și reducerii sărăciei, corelate cu angajamentul politic luat în vederea combaterii exploatării prin muncă a copilului.

Raportul Global al Organizației Internaționale a Muncii (ILO) *„Sfârșitul exploatării prin muncă a copilului – este posibil”*, publicat în 2006, compară cifrele și tendințele în munca copilului, în special cele mai grave forme ale acesteia, și afirmă că rezultatele obținute într-o perioadă scurtă, de patru ani, sunt foarte promițătoare. Conform raportului, numărul copiilor care muncesc a scăzut cu 11% între 2000 și 2004, respectiv cu 28 de milioane. Raportul mai relevă scăderea și mai accentuată a numărului de copii implicați în muncă periculoasă, și anume reducerea cu 26% pentru grupa de vârstă 5-17 ani și cu 33% pentru grupa de vârstă 5-14 ani⁵.

**Țupulan, Analiza,
227-228**

Comparând estimările în funcție de regiune, America Latină și regiunea Caraibelor par a avea o scădere rapidă a numărului de copii implicați în muncă, respectiv cu două treimi în ultimii patru ani. Estimările legate de exploatarea copilului prin muncă citate de ILO în Raportul Global din 2006 sugerează că numărul copiilor implicați în forme de muncă periculoasă a crescut în Africa, în timp ce țările în tranziție din Europa și Asia Centrală au înregistrat o scădere a numărului de copii exploatați prin muncă. Progresul semnificativ în aceste regiuni este atribuit creșterii economice și reducerii sărăciei, corelate cu angajamentul politic luat în vederea combaterii exploatării prin muncă a copilului.

2. Marin-Claudiu Țupulan, „Către o nouă politică la nivel european în domeniul controlului noilor substanțe psihoactive”, Studii de securitate publică, nr. 4/2013, p. 236-240. Circa 80-90% din articol este copiat, cuvânt cu cuvânt, dintr-o singură sursă, un material al Comisiei Europene - CE (Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind noile substanțe psihoactive, Bruxelles, 17.9.2013), care apare doar în bibliografie. La acest text, mai există suspiciunea introducerii unor note de subsol „în fals”. „Subsolurile din expunerea de motive la propunerea de regulament semnată de Comisia Europeană au dispărut din textul semnat de MCT, înlocuite fiind cu trimiteri la autori români. În cuprinsul duplicatului după textul CE sunt introduse subtitluri care nu există în materialul original. Materialul este clar semnat, deci însușit, de către prof. Țupulan. Cititorul nu are cum să înțeleagă, din lista de

lucrări de la sfârșitul textului semnat de MCT, că autorul este Comisia Europeană și nu (/semnatarul din revistă (lista bibliografică include mai multe titluri). Paragrafele 5 și **MENU** Regulament sunt eliminate din textul așa-zisului articol de revistă pentru că acolo se vorbea clar de «prezenta propunere de regulament...» ceea ce nu putea fi credibil din partea unui autor fără nicio relație cu Comisia Europeană. Un text construit numai din paragrafe luate cuvânt cu cuvânt din alte surse, fără a pune ghilimelele de rigoare și fără a fi dată sursa, nu are cum să fie considerat original, ci fraudă intelectuală de tip plagiat”, a afirmat, despre acest text, profesorul Dumitru Sandu.

Propunere Regulament CE, p. 2

În ultimii ani, în UE, în fiecare săptămână a fost raportată câte o nouă substanță psihoactivă și este de așteptat ca ritmul rapid de notificare să continue în următorii ani. Aceste substanțe sunt vândute în mod liber, cu excepția cazului în care autoritățile publice le supun la diferite măsuri de restricționare susținute de sancțiuni administrative sau penale, din cauza riscurilor pe care le prezintă atunci când sunt consumate de oameni. Astfel de măsuri de restricționare naționale, care pot varia de la un stat membru la altul și în funcție de substanță, pot obstrucționa comerțul pe piața internă și evoluția viitoarelor utilizări industriale sau comerciale.

Țupulan, Către o nouă, p. 237

În ultimii ani, în UE, în fiecare săptămână a fost raportată câte o nouă substanță psihoactivă și este de așteptat ca ritmul rapid de notificare să continue în următorii ani. Aceste substanțe sunt vândute în mod liber, cu excepția cazului în care autoritățile publice le supun la diferite măsuri de restricționare susținute de sancțiuni administrative sau penale, din cauza riscurilor pe care le prezintă atunci când sunt consumate de oameni. Astfel de măsuri de restricționare naționale, care pot varia de la un stat membru la altul și în funcție de substanță, pot obstrucționa comerțul pe piața internă și evoluția viitoarelor utilizări industriale sau comerciale. Spre

3. Marin-Claudiu Țupulan, „Aplicarea legislației Uniunii Europene referitoare la detenție în cadrul Justiției penale”, Studii de securitate publică, nr.1/2014, p. 184-186. În acest articol al lui Țupulan, există preluări din același material al Comisiei Europene, „CARTE VERDE - Consolidarea încrederii reciproce în spațiul judiciar european - o Carte verde privind aplicarea legislației UE referitoare la detenție în cadrul justiției penale, Bruxelles, 14.6.2011, COM(2011) 327 final”. Sursa nu este prezentată nici la note de subsol, nici în bibliografie. Din textul-sursă au fost copiate și notele de subsol, fiind renumărate.
4. Marin-Claudiu Țupulan, „Comunicarea în managementul stărilor conflictuale”, Studii de securitate publică, nr. 2/2013, p. 128-133. Textul-sursă (Col.prof.univ.dr. Alexandru Baboș, Lt.col. Alexandru Rizescu, „Considerații privind gestionarea comunicării stărilor conflictuale”, în Revista Academiei Fortelor Terestre, nr. 3/2005, Bucuresti, Editura Academiei Fortelor Terestre, p. 37-47), nu apare la note de subsol sau în bibliografie și a fost publicat cu opt ani înainte de

(/)

Material Comisia Europeană, p. 4**MENU**

De mai mulți ani, Parlamentul European îndeamnă Comisia să ia măsuri cu privire la diferite aspecte în domeniul detenției. În rezoluția sa privind Programul de la Stockholm⁴, Parlamentul European face apel la instituirea unui spațiu al UE în domeniul justiției penale, care să fie dezvoltat în continuare, *inter alia*, prin crearea de norme minime privind condițiile din închisoare și de detenție, precum și a unui set comun de drepturi pentru persoanele aflate în stare de arest în UE. Acest lucru este reiterat în Declarația scrisă a Parlamentului European din februarie 2011 privind încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor aflate în stare de arest în Uniunea Europeană⁵.

⁴ Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul de la Stockholm, P7_TA(2009)0090.

⁵ Declarație scrisă privind încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor aflate în stare de arest, emisă de membri ai Parlamentului European, 6/2011, 14.2.2011.

Țupulan, Aplicarea, 184

De mai mulți ani, Parlamentul European îndeamnă Comisia să ia măsuri cu privire la diferite aspecte în domeniul detenției. În rezoluția sa privind Programul de la Stockholm¹, Parlamentul European face apel la instituirea unui spațiu al UE în domeniul justiției penale, care să fie dezvoltat în continuare, *inter alia*, prin crearea de norme minime privind condițiile din închisoare și de detenție, precum și a unui set comun de drepturi pentru persoanele aflate în stare de arest în UE. Acest lucru este reiterat în Declarația scrisă a Parlamentului European din februarie 2011 privind încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor aflate în stare de arest în Uniunea Europeană (UE)².

¹ Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor - Programul de la Stockholm, P7_TA(2009)0090.

² Declarație scrisă privind încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor aflate în stare de arest, emisă de membri ai Parlamentului European, 6/2011, 14.2.2011.

cel al lui Țupulan.

Sandu: „Stil de plagiere în seria Ponta-Tobă-Oprea”

Ca o privire generală despre aceste patru cazuri, profesorul Dumitru Sandu a mai declarat că „Plagiatul la profesorul Marin Claudiu Țupulan (MCT) este, în esență, unul masiv și intenționat, ca și în cazul Petre Toba pe care, culme a ironiei, MCT a ajuns să îl apere și absolve de plagiat. (...) Rezultă profilul unui plagiator «complet». Întâlnești în materialele pe care le semnează forme soft, din sfera autoplagiatului, până la variante dure de plagiat prin preluarea fără citare a unor texte ale Comisiei Europene sau ale Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM), prezentate ca și cum ar fi creație proprie. Procedeele de mascare a plagiatului sunt, recunosc, originale: profesorul Țupulan adaugă note de subsol care sunt menite să creeze impresia că o expunere de motive la un regulament al Parlamentului European provine nu de la acest Parlament, ci de la câțiva autori români. Tot în seria procedeele de mascare a plagiatului se înscrie și simularea parafrazării: textul, incluzând mai multe paragrafe, este preluat ca atare, cuvânt cu cuvânt, dintr-un raport OIM. În subsolul paginii este citat raportul sursă, dar în text nu apar ghilimelele care să marcheze identitatea dintre textul sursă și textul plagiat. Cititorul este lăsat să creadă că ar fi vorba de o parafrazăre. În fapt, este un simplu truc pentru a masca o fraudă intelectuală.

Stilul de plagiere practicat de MCT este unul în seria deja cunoscută (Ponta-Tobă-Oprea etc.) cu preluări masive de paragrafe, fără marcare prin ghilimele și trimiterile necesare, cu simularea

1. Abordări conceptuale privind conflictul

(/) Noțiunea de „conflict” se referă atât la conflictul cu efecte negative (neproductiv), cât și la conflictul pozitiv (productiv), cu efecte benefice asupra individului, grupului sau organizației. Conflictul pozitiv poate testa ideile, poate stimula generarea de alternative referitoare la o decizie și împiedica luarea pripită de decizii, poate ridica nivelul de înțelegere a problemelor, poate crește implicarea membrilor grupului, poate stimula interesul și interacțiunea, gândirea creativă și deci calitatea deciziilor și aderarea la implementarea lor. **Baboș, Rizescu, Considerații, P. 37**

Sursele de conflict dintr-o organizație nu pot fi eliminate, dar managerul trebuie să fie în măsură să identifice aceste surse, să înțeleagă natura lor, pentru ca apoi, având în vedere atât obiectivele organizației, cât și cele ale individului, să poată acționa în vederea reducerii efectelor negative și a folosirii efectelor pozitive. În situațiile care au drept obiectiv concilierea unor puncte de vedere opuse, forma specifică de comunicare folosită este negocierea.

Noțiunea de *conflict* se referă atât la conflictul cu efecte negative (neproductiv), cât și la conflictul pozitiv (productiv), cu efecte benefice asupra individului, grupului sau organizației. Conflictul pozitiv poate testa ideile, poate stimula generarea de alternative referitoare la o decizie și poate împiedica luarea pripită de decizii, poate ridica nivelul de înțelegere a problemelor, poate crește implicarea membrilor grupului, poate stimula interesul și interacțiunea, gândirea creativă și, deci, calitatea deciziilor și aderarea la implementarea lor. **Țupulan, Comunicarea, p. 128**

În orice activitate profesională, deci și în cea a poliției, *conflictele sunt inevitabile*. Ele pot să aducă mari prejudicii eficienței activității poliției, dar pot fi și sinonime cu dinamismul și progresul.

Sursele de conflict dintr-o organizație nu pot fi eliminate, dar managerul trebuie să fie în măsură să identifice aceste surse, să înțeleagă natura lor, pentru ca, apoi, având în vedere atât obiectivele organizației, cât și pe cele ale individului, să poată acționa în scopul reducerii efectelor negative și al folosirii efectelor pozitive. În situațiile care au drept obiectiv concilierea unor puncte de vedere opuse, forma specifică de comunicare folosită este *negocierea*.

unor parafrazări proprii, în fapt nimic altceva decât furt de cuvinte și idei. Specificul la MCT este că pur și simplu evită formulările proprii cu orice preț, în favoarea unor preluări masive din alți autori sau din volumele colective la care a lucrat. Orice ezitare în sancționarea tehnicilor de fraudare intelectuală, prezente în lucrările semnate de către profesorul Țupulan, nu poate fi decât nocivă pentru studenții domniei sale, pentru mediul intelectual românesc.”

Isoc: „Frauda academică este indubitabilă”

La rândul său, profesorul Dorin Isoc a afirmat că „Toate situațiile se încadrează în cele mai ordinare cazuri de plagiat. Lipsa culturii redactării articolelor este manifestă. Autorii lucrărilor plagate nu au nici un fel de cunoștințe că aportul anterior al altor autori trebuie respectat și recunoscut. Regula simplă spune că tot ce a fost scris de altă persoană care se referă la o temă pe care o tratezi și tu trebuie citat și cuprins între ghilimele (delimitat). Plagiat înseamnă, însă, orice formă de inducere în eroare a cititorului asupra autorului adevărat al unei opere, fie aceasta un

articol sau o carte. Trebuie știut că se pot prelua din opera unui autor anterior numai fragmente de dimensiuni reduse și numai cu scopul bine definit al criticii sau al exprimării unei opinii asupra acestora. În lucrările analizate se vede cu certitudine că singurul scop al preluării este construirea unui articol ca un colaj de fragmente publicate anterior. În ciuda faptului că unele fragmente indică sursa, cu alte cuvinte se face o aparentă citare, lipsa ghilimelelor de delimitare a fragmentului preluat și construirea noii lucrări în aceeași manieră ca și lucrarea de la care s-a pornit, lucrare anterioară, conduce tot la un plagiat. Peste plagiat se suprapune și lipsa oricărui aport personal în redactarea lucrărilor noi.

În concluzie, fraudă academică este indubitabilă: preluare de fragmente fără delimitarea contribuțiilor anterioare și a autorilor acestora și construirea de lucrări prin tehnica de colaj a unor fragmente pentru care paternitatea este a altor persoane, iar contribuția personală lipsește.”

Profesorul universitar Claudiu Marin Țupulan nu a putut fi contactat, mesajele trimise pe e-mail și prin intermediul șefului de cabinet neprimind răspunsuri.

CNATDCU, criticat

Profesorul Claudiu Marin Țupulan a făcut parte din comisia formată din trei experți care a stabilit, la începutul lunii septembrie, că fostul ministru de Interne, Petru Tobă, nu a încălcat regulile academice în redactarea lucrării de doctorat pe care a susținut-o în 2011, în domeniul Științe Militare și Informații. [Pressone.ro](http://www.pressone.ro) (<http://www.pressone.ro>) a publicat, în noiembrie 2015, un articol (<https://pressone.ro/toba-de-carte-250-de-pagini-din-teza-de-doctorat-a-ministrului-de-interne-petre-toba-sunt-copiate-din-alte-lucrari/>) în care se prezentau dovezi conform cărora 250 din cele 390 de pagini din teza acestuia erau copiate. Pe 7 septembrie, plenul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare a respins concluzia comisiei și a decis formarea alteia, care va relua analiza tezei lui Tobă.

Contradicțiile din deciziile unor organisme aflate sub tutela CNATDCU constituie subiect de dezbatere în mediul academic. „Schimbările legislative care au dus la reinstituirea CNATDCU sunt de certă utilitate publică, academică. Mai sunt însă probleme de rezolvat. Cazul MCT este unul revelator în acest sens. Dacă în regulamentul CNATDCU era clar prevăzută regula de evitare a conflictului de interese pentru evaluatori, profesorul Țupulan nu ajungea acolo. În al doilea rând, ar fi extrem de util dacă ar fi adoptate public standarde de performanță profesională pentru cei care ajung în poziție de evaluatori. Nu știu care au fost criteriile folosite pentru selecția comisiei de evaluare în acest caz. Un indice h, de citare, spre exemplu, de valoare 2, este departe de a recomanda un profesor evaluator pentru mize de acest gen. Plagiatul MCT se aseamănă în foarte mare măsură cu plagiatul Petre Tobă – «munți de texte» preluate fără citările necesare, reproducerea nepermisă a citărilor și parafrazărilor din lucrările sursă fără menționarea autorului inițial etc. Seria lungă, deja, a plagiatelor certificate sau în curs de diagnosticare la nivelul CNATDCU impune intervenții ale Ministerului Educației prin mecanisme instituționale: ce se întâmplă cu școlile doctorale de unde au venit doctori plagiatori pe bandă; de ce conducătorii de doctorat cu elevi «eminenți» în furt intelectual nu sunt sancționați în niciun fel; cum poate preda în continuare un profesor dovedit ca fiind plagiator; de ce comisiile CNATDCU amână de ani de zile

formularea unor reguli specifice domeniului lor pentru identificarea plagiatelor și pentru susținerea bunelor practici în domeniu etc.”, a declarat profesorul Dumitru Sandu. [MENU](#)

Buhai: „CNATDCU ar trebui să fie alcătuit doar din lume academică respectată INTERNAȚIONAL”

„Plagiatul e o formă extremă de fraudă, însă eu și alții am vorbit de multe ori și despre alte tipuri: publicarea în reviste «subțiri», «științifice» sau «de specialitate» doar ca formă, nu ca fond. E o practică mult mai răspândită (99% în domeniul Economic în România, unde am făcut chiar o analiză). Trebuie, deci, ca dvs. și colegii dvs. investigatori să vă puneti o altă întrebare: poate cineva care trișează prin publicații cvasi-invizibile, fără nimic vizibil sau la nivel decent din punctul de vedere al standardelor internaționale, să aibă vreun rol, orice rol, într-o asemenea entitate cum este CNATDCU, chiar fără să fi plagiat? CNATDCU ar trebui să fie alcătuit doar din lume academică respectată INTERNAȚIONAL în domeniul ei, fără «pete» academice sau etice”, a susținut Sebastian Buhai, cercetător asociat la Swedish Institute for Social Research din cadrul Stockholm University.

Cel mai categoric este profesorul universitar Dorin Isoc: „CNATDCU se dovedește un instrument artificial și artificios. În loc să joace rolul unei organizații profesionale, este un tribunal popular care produce grave efecte în mediul academic.”

Alte articole:

- Armele Vulturilor, refuzate de nemți (/88-88-5509/arme-vulturilor-refuzate-nemti)
- Dog Wars (/88-137-5419/dog-wars)
- Ministrul Economiei, suspect de plagiat, școlește spionii României (/88-88-5424/ministrul-economiei-suspect-plagiat-scoaleste-spionii-romacircniei)

Ultimele cioturi

[MITICĂ, UITE DE CE E JUSTIȚIA CÂMP TACTIC PENTRU SRI! \(/86-86-5558/mitica-uite-justitia-cacircmp-tactic-pentru-sri\)](#)

Centrul Român pentru Jurnalism de Investigație vă arată de ce

[Viceprimarul Sectorului 1, Daniela Popa, implicată în afacerile de curățenie \(/86-86-5557/viceprimarul-sectorului-daniela-popa-implicata-icircn-afacerile-curatenie\)](#)

Una dintre firmele șefului organizației UNPR Sector 1, Gheorghiță Liviu

Ultimele investigații

[\(/88-88-5561/dosarul-toba-bdquoexpertulrdquo-tupulan-suspect-plagiat-icircn-serie-parte-dintro-retea-bdquoreciclatrdquo-texte-academia-politie\)](#)

DOSARUL TOBĂ: „EXPERTUL” ȚUPULAN, SUSPECT DE PLAGIAT ÎN SERIE ȘI PARTE DINTR-O REȚEA DE „RECICLAT” TEXTE DE LA ACADEMIA DE POLIȚIE (/88-88-5561/dosarul-toba-bdquoexpertulrdquo-tupulan-suspect-plagiat-icircn-serie-parte-dintro-retea-bdquoreciclatrdquo-texte-academia-politie)

Cinci articole publicate în perioada 2012-2014 de profesorul universitar

(/88-88-5559/tripla-suspiciune-plagiat-icircn-lucrarile-stiintifice-ale-presedintelui-comitetului-olimpic-romacircn-
(/)
alin-petrachecomisia-etica-din-universitatea-nationala-aparare-verifica-acuzatiile)

MENU

TRIPLĂ SUSPICIUNE DE PLAGIAT ÎN LUCRĂRILE ȘTIINȚIFICE ALE PREȘEDINTELUI COMITETULUI OLIMPIC ROMÂN, ALIN PETRACHE/COMISIA DE ETICĂ DIN UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE VA VERIFICA ACUZAȚIILE (/88-88-5559/tripla-suspiciune-plagiat-icircn-lucrarile-stiintifice-ale-presedintelui-comitetului-olimpic-romacircn-alin-petrachecomisia-etica-din-universitatea-nationala-aparare-verifica-acuzatiile)

UPDATE: Într-un răspuns trimis CRJI ulterior publicării materialului,

Contact (<http://linx.crji.org/114-114/Contact>) Cioturi (<http://linx.crji.org/86-86/Cioturi>)
Investigatii (<http://linx.crji.org/88-88/Investigatii>) Despre (<http://linx.crji.org/3-3/Despre>)
Baza de date (<http://linx.crji.org/108-108/Baza-de-date>)
Proiecte si parteneri (<http://linx.crji.org/112-112/Proiecte-si-parteneri>)
Termeni si conditii (<http://linx.crji.org/116-116/Termeni-si-conditii>)
Trainings (<http://linx.crji.org/118-118/Trainings>)

linx.crji.org is licensed under the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 Unported License](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>), unless otherwise stated. Based on theblacksea.eu (<http://theblacksea.eu>) platform. This web application is free software (AGPLv3+), the source code is available on [GitHub](https://github.com/thesponge/linx-website) (<https://github.com/thesponge/linx-website>) and waiting for contributions.